

ADVENT

Naděje lidstva
pro
budoucnost

© Advent-Orion Praha, 1993
ISBN 80-7172-015-1

Michal stál v obývacím pokoji a zarytě hleděl na konferenční stolek. Poslední týdny pro něj nebyly lehké. Od té doby, co vyslechl hodinovou diskusi svých dvou spolupracovníků o druhém příchodu Ježíše Krista, nebyl schopen myslet na nic jiného.

Jeden z nich – vydobyl si během let reputaci „svatého“ – obhajoval svůj názor na to, jakým způsobem se Ježíš vrátí na tuto zemi, zatímco ten druhý – stejně tak upřímný křesťan – horlivě zastával protikladné učení.

Michal byl také křesťanem, a proto byl jejich debatou vzrušen. Protože sám toto téma nikdy nestudoval, neměl ve věci jasno. Který názor je správný? Jeho spolupracovníci se stejným západem, upřímností a nadšením zastávali dva úplně protikladné názory. Přece nebylo možné, aby oba měli pravdu!

Rozhodl se, že musí zjistit, jak to vlastně je. Proto začal s hledáním, které ho vedlo od vlastního kazatele přes diskusi se svými dvěma spolupracovníky až k návštěvě obchodu s křesťanskou literaturou.

Jistý čas už strávil hledáním a konzultacemi s „experty“, ale přesto nebyl o nic méně zmatený než dřív, ba právě naopak. Povzdychl si a usadil se na gauč.

„Michale,“ volala Dana z kuchyně, „je ti něco?“

„No, jak se to vezme.“

Prostrčila hlavu dveřmi.

„Nemám klid. Jsem prostě ve slepé uličce. Jen se na to podívej.“ Mávl rukou směrem ke stolku, na kterém ležel magazín, malá knížka, Bible a malý leták.

„No, a co?“ – dívala se nechápavě na literaturu.

Michal vstal, naklonil se nad stolkem a ukazovákem rozčileně píchl do malé knížky.

„Prostě tomu nerozumím. Jeden autor říká o druhém příchodu jednu věc, a druhý něco úplně jiného. Nechápu, zda si pro mě přijde Bůh před tím, než nastane to, čemu se říká „doba trápení“, anebo až po tisíciletém království pokoje na této zemi, nebo jestli tady dokonce není v nějaké duchovní formě už teď.“

„Proč si nezajdeš za nějakým učitelem náboženství? Se svými znalostmi ti jistě pomůže.“

Michal zavrtěl nespokojeně hlavou. „Ne. Já ti řeknu, co bych rád věděl. Za prvé – je možné, aby se nějaký Michal, obyčejný nevzdělanec, dozvěděl sám pravdu ze své Bible a nebyl ‚vydán napospas‘ každému ‚expertu‘, který má u svého jména nějaký titul? Za druhé – jak je možné, že jeden chlapík s titulem doktor teologie, který čte Bibli, přijde k jednomu názoru, a druhý – s tím samým titulem – když čte tutéž knihu, dojde k úplně jinému závěru?“

„Už mě z toho začíná bolet hlava...“

„A já mám chuť s tím vším praštit!“ zlobil se Michal, „cožpak neexistuje nějaký způsob, jak by se člověk mohl opravdu dozvědět, co se stane nebo nestane při druhém příchodu Ježíše Krista a zda vůbec k nějakému druhému příchodu dojde?“

Chápu, jak se asi cítí lidé v situaci, která je podobná té Michalově. Chci vám proto nabídnout několik dobrých rad pro studium Bible:

1. Předtím než otevřete Bibli, poproste Pána Boha o vedení.
2. K textu se snažte přistupovat bez předsudků, co neobjektivněji, aby vás nesvedly vaše vlastní názory a dohady.
3. Snažte se dozvědět něco o historickém pozadí, literárním stylu a jazyku biblické pasáže, kterou čtete, a také o způsobu myšlení jejího autora. Snažte se porozumět tomu, co chtěla tato slova říci lidem své doby, a pak se snažte tyto myšlenky přetransformovat do současnosti. Je logické vykládat Bibli doslovně – nejde-li o pasáže, u nichž máme vážné důvody vykládat je symbolicky.
4. Jde-li o určité biblické téma, prostudujte pečlivě všechny verše týkající se tohoto tématu – až potom si utvořte svůj názor.

Ježíš se vrátí, nebo snad ne?

Devět třicet. Devět čtyřicet pět. Deset hodin! Kde je maminka s tatínkem?

Měl jsem hezké dětství. Rodiče trávili večery s námi. Obyčejně jsme se usadili v obýváku našeho venkovského domu a oni nám četli nebo si se mnou a mými sourozenci hráli – dokud nebyl čas jít spát.

Proto si můžete představit, jak nám bylo, když nás jednou nechali doma a sami si vyšli ven. Srdnatě jsme se s nimi rozloučili, sledovali jsme, jak odjíždějí, a pak jsme se vrátili ke svým hrám a předstírali, že je všechno v pořádku. Ze začátku čas rychle ubíhal – dokud se nesetmělo. Potom jsme začali přemýšlet: Vráti se brzy?

Každou minutou naše obavy stoupaly. Snad se jim něco nestalo? Když zavznil telefon, vždy nás to úděsně vystrašilo. Měli jsme strach, aby se neozval neznámý, studený hlas, který by se zeptal: „Tady poručík Bond z policejní stanice. Je mi líto, ale mám pro vás špatnou zprávu. Protože vaše matka a otec byli vážně zraněni, posíláme pro vás policejní auto, aby vás dovezlo na návštěvu do nemocnice.“ – Ne, to jsme opravdu nechtěli slyšet.

Jaká to byla radost a úleva, když jsme zaslechli známý zvuk starého auta a dvojí bouchnutí dveří...

Biblické učení o druhém adventu – příchodu Ježíše Krista – je zcela zřetelné. Celá Bible říká, že Ježíš Kristus se znovu vrátí na tuto zemi a že se těší na tuto událost. Sám Bůh touží po chvíli, kdy bude opět s námi, a proto vložil zaslíbení o svém druhém příchodu takřka do každé biblické knihy, ať už se nachází v Nové, nebo ve Staré smlouvě.

Zřejmě to byl Boží zvyk – procházet se každý večer v zahradě Eden s Adamem a Evou. Ale když je Bůh jednoho večera volal, nečekali na Něho. Po „pádu do hřichu“ se celí vyděšení schovali ve stínu stromů. Když je chvějící se strachem našel, slíbil jim, že i když s ním nemohou být nadále v zahradě Eden, jednou se vrátí a zničí jejich nepřitele (viz 1. Mojžíšova 3,15).

V každém století žil nějaký prorok, který zvěstoval Boží poselství o druhém příchodu Ježíše Krista.

I Job, který žil téměř 2 000 let před Kristem, chápal tuto skutečnost: „Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem. A kdyby mi i kůži sedřeli, ač zbaven masa, užřím Boha, já ho užřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí, ne někdo cizí.“ (Job 19,25–27)

Azaf, jeden z pisatelů Žalmů, zobrazil úžasnou perspektivu druhého Kristova příchodu staletí před tím, než o něm psali apoštolové.

„Přichází Bůh náš a nehodlá mlčet... Nebesa šňury i zemi volá, povede při se svým lidem. „Shromážděte mi mé věrné, ty, kdo přijali mou smlouvu...““ (Žalm 50,3–5)

Pochopitelně, hovoříme-li o druhém Kristově příchodu, musel být i nějaký první. Bůh přišel na tuto zem a přijal lidské tělo. Jeho jméno je Immanuel – Bůh s námi – Ježíš – Spasitel.

Když chodil po této zemi, hovořil o svém druhém příchodu těmito slovy:

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo... a opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (Janovo evangelium 14,1–3)

To mluví Bůh – Ježíš Kristus.

Mnozí se domnívají, že mezi osobou Otce a Syna existuje nějaký rozdíl. Otce vidí jako nebeského Soudce, který se neustále mračí a zapisuje každou naši chybu. Mají za to, že se Bůh snaží seslat na nás svůj hněv, a jen díky Ježíši, kterému se daří uklidnit jeho zlobu, nás netrestá častěji. Kvůli této tragické a falešné koncepci utíkají od nesympatického Boha Otce a obracejí se k sympatickému Bohu – Ježíši.

Takový rozpolcený obraz o Bohu má však svůj původ v satanu. Doslova můžeme říci, že to je přesně to, co si satan přeje. Jeho první lež měla za účel vložit malé semínko nedůvěry do mysli lidského pokolení (1. Mojžíšova 3,4). „Jsi si jistá, že se na Boha můžeš spolehnout?“ – zněla vlastně jeho otázka, kterou položil Evě. „Myslíš si, že je opravdu tím, za koho se vydává a že má o tebe opravdový zájem? Věříš tomu, že je opravdu takový, jak se ti snaží namluvit?“

Jsem přesvědčen, že vůbec není žádná pravda, že Bůh Otec je zlostný a nepřijemný, zatímco Ježíš je vlídný a milosrdný. Bůh Otec i Ježíš Kristus smýšlejí stejně a oba jsou „na naší straně“ (viz Janovo evangelium 10, 30).

Apoštol Jan napsal „Bůh je láska“ (1. list Janův 4,8) a tak miluje svět, „že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Janovo evangelium 3,16)

Je nepopíratelné, že druhý příchod opravdu nastane, a jak Otec, tak Syn se těší na den, kdy budou navždy s těmi, kteří touží po jejich přítomnosti.

Kdy se Ježíš Kristus vrátí?

Stojíte na letišti, namačkání spolu s davem lidí za bariérou z provazů a čekáte na přilet pana prezidenta, který má navštívit vaše město. Možná je to vaše jediná příležitost, jak ho uvidět na vlastní oči. A tak čekáte a čekáte, mhouříte oči a díváte se na oblohu.

„Kdy má přiletět?“ ptáte se ženy vedle vás.

„Nevím,“ říká, „možná, že to schválně z bezpečnostních důvodů tají. Ale podívejte se!“

Podíváte se tam, kam ukazuje její prst, a uvidíte, jak na rozjezdovou dráhu k místu, kde již stojí starosta města s předními radními, pochoduje útvar čestné stráže.

„Už to nebude dlouho trvat,“ dodává.

Najednou se k čestné stráži přidává dav školáků a okamžitě začne zpívat nějakou nacvičenou píseň.

Několik policejních aut neslyšně projede kolem vás a zastaví opodál. Vystupují z nich policejní šarže, rukou si cloní oči a hledí nahoru do oblak.

Už to nebude dlouho trvat.

A najednou ho uvidíte – stříbrné letadlo na obzoru. Hukot motorů slyšíte stále silněji. Letadlo se přibližuje, klesá a usedá na letištní plochu.

Kdy se Pán Ježíš vrátí? To je velká otázka!

Někteří křesťané říkají, že se nemusíme starat o to, kdy se vrátí. Žijme tak, jako kdyby dnešní den byl dnem, kdy přijde.

To není špatná myšlenka, to si Ježíš určitě přeje. Vždyť to byl on, kdo řekl: „Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu...“ (Matoušovo evangelium 25,13)

Náš milující Pán ví, že tento názor – být „vždy připraven“ – ať je už jakkoliv správný, nestačí. Dobře ví, že pro mě je velký rozdíl v tom, zda přijde za tisíc let, v příštím století nebo za několik let.

Zároveň také ví, že události, které budou předcházet jeho příchod, budou tak traumatické, že bychom mohli zmalomyslnět, kdybychom nebyli dopředu varováni a neznali jejich význam.

Proto nám zanechal znamení – indikátory, které nám mohou naznačit, že jeho příchod je velmi blízký.

Dal je svým učedníkům den poté, co se spolu procházeli jeruzalémským chrámem. Dvanáct mužů obdivovalo silnou a krásnou kamennou budovu, když je Ježíš ohromil svým výrokem:

„Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všecko bude rozmetáno.“ (Matoušovo evangelium 24,2)

Jistě se jim v tu chvíli podlomila kolena. Museli se překvapeně otočit a znovu se podívat na znamenitý chrám. Jistěže neměli pochybnosti o pravdivosti Kristových slov, vždyť byli tři a půl roku v jeho blízkosti, a to je naučilo brát jeho slova vážně. Přesto však musela být jejich mysl zmatena tak strašlivou perspektivou. Jako reportéři na tiskové konferenci začali – hned, jak se dostali ke slovu – s otázkami.

„Když seděl na Olivové hoře a byli sami, přistoupili k němu učedníci a řekli: ‚Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku.‘“ (Matoušovo evangelium 24,3)

Chápete, co se dělo v jejich myslích? Byli tak silně přesvědčeni o věčné existenci jeruzalémského chrámu, že nutně předpokládali, že dojde-li k jeho zničení, bude to jistě konec světa. Ve své myslí tyto dvě události spojili dohromady.

Ale Ježíš je nechtěl ve své lásce zarmoutit. Jak by asi byli zničeni, kdyby jim řekl: „Někteří z vás uvidí zničení chrámu na vlastní oči, ale k mému příchodu nedojde dříve než za několik tisíc let.“

A tak ve zbývajících částech 24. kapitoly Matoušova evangelia vypočítává znamení, o která žádali. Některá z nich se týkala zničení Jeruzaléma, ale většina se vztahovala k jeho druhému příchodu. Některá se ovšem týkala obou událostí.

Samotná znamení nejsou nijak příjemným čtením – přesto mohou právě dnes dát pokoj a odvahu. Podívejme se, co o nich říká sám Ježíš:

„Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat ‚já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé. Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě nebude konec. Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech. Ale to vše bude teprve začátek bolestí.“

Tehdy vás budou vydávat v soužení i na smrt a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno. A tehdy mnozí odpadnou a navzájem se budou zrazovat a jedni druhé nenávidět; povstanou lživí proroci a mnohé svedou a protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých. Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.“ (Matoušovo evangelium 24,4–14)

Tady to máme černé na bílém. Jde o řadu znamení, která se táhnou přes celé věky, až „do konce“ (verš 14).

A tak – jako čestná stráž, školní děti a policejní auta na letišti – mají nám tato znamení ukázat, že Ježíš je blízko. Podívejme se blíže na některá z nich.

Války a zprávy o válkách

Války jsou všude kolem nás. Zavřete oči a představte si, že cestujete z Chorvatska do Bosny, ve které se bojuje, potom do Indie, ve které to neustále vře, do zničených zemí jihovýchodní Asie – Laosu či Kambodže nebo do časované bomby zvané „země bývalého Sovětského svazu“.

Potom se vydejte jiným směrem – přes Pacifik do Střední a Jižní Ameriky, které jsou plné problémů, anebo přes Atlantik do Irska či dolů do jižní Afriky. A pak zpět do Libye – a to už jste opět na nepokojném Středním východě, kde jsou problémy snad téměř neřešitelné.

„Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách“ – jak pravdivý výrok!

Hlad

Cožpak dnes, v našem civilizovaném jednadvacátém století, s vědomostmi, které máme, v době, kdy létáme do vesmíru, „procházíme se po Měsíci“, používáme televizní satelity a léčíme dříve neléčitelné nemoci, nelze zbavit svět hladu?

Ještě jsme se to nenaučili. Přestože existují desítky velkých mezinárodních organizací a obrovské dary, které jsou dávány na tento účel, politická chamtivost a ignorance zabráňují tomu, aby se jídlo dostalo k trpícím a hladovým. Proto každý rok umírají statisíce lidí hladem.

Zemětřesení

Americký Seattle, město ve kterém žiji a které je vybudované na kamenné kře, bude podle předpovědi geologů v několika příštích letech otřeseno velkým zemětřesením. Možná bych se měl přestěhovat až do Montany, abych mu unikl, protože podle předpovědí založených na seriózním zhodnocení současné situace se křivka grafu zaznamenávajícího zemětřesení za posledních 200 let ocitne brzy mimo papír. „Vnitřnosti“ naší staré planety se vůbec neuklidňují, ba právě naopak.

Falešní proroci

„Jim Jones“ bylo obyčejné, běžné jméno. V dnešní době ale tato dvě slova označují úděsný sebeklam, který vyvrcholil sebevraždou takřka tisícovky Američanů. Jim Jones tvrdil, že je bůh, ale ve skutečnosti byl jen falešným prorokem, a ne posledním.

Láska vychladne

Toto je nejen kořen náboženské netolerance a kmenové nenávisti, ale také příčina rozpadu rodin v této době. Jsme šokováni bizarními kriminálními akty, kde rodiče a děti se navzájem vraždí; i rostoucím počtem chlapců a děvčat, kteří se smutně – a jakoby bez života – pohybují mezi rozvedenými rodiči. Ale nemusíme se dívat jenom na rodinu... Sobectví dusí lásku všude kolem nás.

Evangelium kázáno po celém světě

Krásná naděje. To tady ještě nebylo! Bůh nebude v těchto posledních dnech beze svědků. Technologické zázraky dosáhly takového stupně vyspělosti, že satelitní talíře namířené k obloze jsou schopné přijímat vysílání, hlásající evangelium v mnoha jazycích, i v odlehlých koutech země. Ježíšovo milosrdné poselství záchrany bude zvěstováno všem lidem ve všech částech světa co nejrozmanitějším způsobem – a Bible říká, že „tehdy přijde konec“. Každý, kdo bude mít zájem slyšet zprávu o Bohu a o řešení, které nám pro naše životy nabízí, bude mít tu možnost. Žijeme v době, kdy se Bible překládá do více než 2 000 jazyků a v tolika jazycích je zvěstováno i evangelium!

Jaký bude Ježíšův příchod?

Před několika lety William Griffin, redaktor newyorského vydavatelství Macmillan, sestavil knihu nazvanou „Doba konce – katalog dne soudu“. Tři sta čtyřicet osm stran této knihy je doslova nahuštěno ilustracemi ze 16. století, obrázky New Yorku či fotografiemi a články pojednávajícími o konci světa. Kniha zaznamenává výroky takřka stovky autorů, kteří kdy psali o konci světa. Je mezi nimi Augustin, Origenes, Tereza z Avily, John Donne, William Barclay, Mary Bakerová Eddyová, Billy Graham a Hal Lindsey.

Je to úžasná kniha, ale není o nic více jednotná než literatura, která ležela na Michalově stolku. Nachází se v ní to samé – množství různých interpretací, přičemž jen málokteré lze zharmonizovat s jasnými výroky Bible.

Někteří učenci tvrdí, že Ježíš přijde tajně, „skrytě“. Jiní říkají, že každý z nás se s ním setká v den své smrti. A další hlásají, že je již zde. Někteří zase věří, že jsme sami sobě Kristem, že je nám dán Boží potenciál, a proto se vůbec nepotřebujeme zabývat otázkou druhého příchodu Ježíše Krista.

Kdo má pravdu?

V závěrečné části naší brožurky zapomeneme na to, co říkají učení muži, zapomeneme na Michalovu literaturu i na katalog dne soudu. Budeme se zabývat pouze pasážemi Bible – tím, co říká tato kniha. K našemu studiu budeme používat ekumenické vydání Bible, ale pokud máte Bibli kralickou či Slovo na cestu, mějte je před sebou otevřené, abyste si sami mohli porovnat zmíněné texty. Z nich se potom pokusíme dojít k závěru, co se opravdu stane, když přijde Ježíš na tuto zemi.

Bylo načase, aby se Ježíš vrátil na nebesa. Jeho učedníci se okolo něj shromáždili na kopci za Jeruzalémem. Ještě chvíli s nimi rozprávěl a utěšoval je tím, že jim přislíbil zvláštní moc Ducha svatého.

Čtěte pečlivě o tom, k čemu potom došlo:

„Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.““ (Skutky apoštolské 1,9–11)

Jaký bude způsob Ježíšova návratu? Tyto verše nám odpovídají: „Ježíš přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“ Jeho příchod bude připomínat jeho odchod.

Jak odešel na nebesa?

„...před jejich zraky byl vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel.“ (verš 9)

• **Ježíš se vrátí takovým způsobem, jakým odešel.**

„A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou.“ (Lukášovo evangelium 21,27)

Lukáš zaznamenává, že se má vrátit zpět s oblaky a lidé ho budou pozorovat, tak jak to řekli andělé. Můžeme tedy přidat další zjištění k tomu, co jsme již zaznamenali:

• **Ježíšův příchod bude viditelný (přijde „v oblaku“).**

Další text říká: „Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka.“ (Matousovo evangelium 24,27)

Blýskání je vidět daleko široko. A v této pasáži je Ježíšův příchod připodobněn brilantnímu blesku, který ozařuje oblohu od východu až na západ. Přidejme tento fakt k tomu, co již známe:

• **Jeho příchod bude vidět „široko daleko“.**

Dozvěděli jsme se, že není pochyb o tom, že jeho příchod bude viditelný. Budeme jej však také slyšet?

„Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem.“ (1. list Tesalonickým 4,16.17)

Vezmeme-li tyto verše tak, jak znějí (a nemáme důvod, proč bychom je neměli takto přijmout), můžeme si zapsat další výpověď o druhém Ježíšově příchodu:

- **Ježíšův příchod bude slyšitelný.**

Podle Janova evangelia 5,25 promluví sám Ježíš. Písmo říká „...mrtví uslyší hlas Božího Syna, a kteří uslyší, budou žít.“ O této události je také psáno v 1. listu Korintským 15,51.52.

Shrneme-li to, pak vidíme, že Ježíš se vrátí takovým způsobem, jakým odešel, a jeho příchod bude viditelný a slyšitelný „široko daleko“.

Proč se Ježíš vrátí na tuto zem?

Moji pozornost upoutal pronikavý rachot. Na velkém plátně poblíž nově otevřeného videoobchodu ukazovali novou epizodu v Americe dobře známého seriálu Star Trek.

Na plátně bylo vidět v životní velikosti kapitána Kirka, který zápasil s nějakou neznámou bytostí.

Kirk to neměl lehké. Nejenže se musel této bytosti bránit, ale navíc se proti němu spikla celá planeta, která okolo něho vybuchovala a kolabovala na různých místech. Na jeho obličej bylo vidět, že si přeje být vzdálen kilometry odsud.

Najednou hudba zesílila. Velká část země se sesula do propasti a Kirk a neznámá bytost bojovali na vrcholu něčeho, co vypadalo jako osamocený pilř. Prudký útok bytosti vyvedl Kirka z rovnováhy. Vypadalo to tak, že v příštích dvou třech vteřinách nastane jeho konec.

Najednou se ozval známý pronikavý zvuk. Kirkovo tělo se brilantně rozzářilo, ztratilo ostré obrysy, a věřte, nebo ne, v mžiku zmizelo. Někdo nahoře v jeho lodi „Enterprise“ – možná Scotty – stiskl tlačítko a „převtělil ho zpět“.

Není to vlastně špatná myšlenka. Až vám věčná honička znechutí život na této planetě, nebylo by nejjednodušší sáhnout do kapsy, navázat komunikaci se Scottym a požádat ho, aby vás „převtělil“ do kosmické lodi „Enterprise“? Kapitán Kirk by vás pak mohl převést do jiného mírumilovnějšího století.

Nikdy vás nenapadlo zamyslet se nad tím, proč nás Ježíš Kristus prostě „nepřevtělí“ do nebe? Proč musí organizovat velké množství andělů a podniknout cestu vesmírem, aby navštívil jednu z mnohých planet?

Proč se vlastně Ježíš vrátí?

Zřejmě proto, že lidi na této podřadné planetě považuje za velmi důležité. Vždyť on z naší planety původně vytvořil zemský ráj, ale my lidé jsme to byli, kdo jej zničil.

Podívejme se ještě na několik textů, které hovoří o důvodech Ježíšova návratu na tuto zem.

„Až v onen den přijde, aby byl oslaven svým lidem a veleben těmi, kdo uvěřili...“ (2. list Tesalonickým 1,10)

Začínám s touto krátkou výpovědí, protože věřím, že vysvětluje, proč nás Pán Ježíš prostě „nepřevtělí“ do nebe a nenechá tady jen ty, kteří ho nepřijali, aby museli přemýšlet, kam ti převtělení najednou zmizeli. Tento verš říká, že Ježíš přijde, aby byl „oslaven“ a „veleben“ svým lidem.

Zpočátku se nám to může zdát divné, nebo dokonce egoistické – cožpak není Ježíš Bohem? Proč potřebuje, aby ho někdo oslavoval? Nač ta touha po slávě?

Bůh Otec i Pán Ježíš jednají čestně. Chtějí, abych já, vy i všichni ostatní na této zemi věděli, že Ježíš je opravdu Boží Syn. Všechno má svůj počátek v zahradě Eden, kdy byla položena otázka: „Můžeme Bohu důvěřovat?“

Kdyby všichni, kteří milují Boha, byli najednou „převtělí“ do nebe jako onen kapitán Kirk z televizního seriálu, potom by ti, kdo nemilují Boha, byli ponecháni v nevědomosti o tom, co se opravdu stalo. Když se na to podíváte z tohoto úhlu, potom by opravdu nebylo od Boha férové, kdyby se neukázal tváří v tvář všem – i těm, kteří jej odmítali. Dokonce i obyčejní přestupníci zákona mají právo na to, aby byli postaveni před soud v přítomnosti těch, kterým ublížili.

Podle Zjevení Janova 1,7 i ti, kteří „jej probodli“, budou přítomni jeho příchodu. Ježíš dá možnost svým pronásledovatelům, aby jej spatřili v královské moci a slávě.

Proč se Ježíš vrátí? Bible nám jasně říká:

- **Ježíš se vrátí proto, aby každý viděl, že on je skutečně ten, o kterém se v Bibli hovoří – ten předpověděný, ten, za „koho se vydával“ – že je Bůh, který nás má rád a který má zájem o naši budoucnost.**

Ježíš dobře ví, jak rychle dokážeme odsoudit něco, pro co nemáme dostatek důkazů. Když se vrátí, tehdy ukáže, že respektuje naši potřebu znát pravdu.

Nevyšlovujme tedy soudy předčasné, dokud Pán nepřijde. Vždyť on vynese na světlo i to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí. (1. list Korintským 4,5) Tedy:

- **Ježíš přijde také proto, aby uzavřel jednu etapu dějin lidstva.**

Druhý příchod započne dobu obnovy. Skutky a motivy, které jsme nepochopili, budou objasněny, chyby existující celá staletí budou napraveny.

Křivdy nespravedlnosti budou kompenzovány, utiskovatelé potrestáni – určitá etapa dějin bude uzavřena.

A ti, kteří toužili po Ježíšově příchodu a trpělivě na něj očekávali, se dočkají splnění svých tužeb. Pavel chápal jejich pocity, když napsal:

„Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod.“ (2. list Timoteovi 4,8)

• **Ježíš přijde pro všechny, kteří uvěřili, přijali ho za svého Pána a následovali ho, i pro ty, kteří o něm neměli možnost nikdy slyšet, ale kteří ve svém životě naslouchali Božímu hlasu mluvícímu prostřednictvím jejich svědomí a žili podle něho. Se všemi těmito lidmi chce žít společně ve svém království.**

V následujících verších je zaznamenáno, co učiní pro své věrné:

1. Vysvobodí je navždy ze satanova vlivu (Ezechiel 28,12–19; Zjevení Janovo 20).
2. Dá jim věčný život (1. list Korintským 15,51–54).
3. Dá jim nová těla (list Filipským 3,20.21).
4. Dá jim nový domov (Izaiáš 65,17–25; Zjevení Janovo 21 a 22).

Víte, pro co jsem se rozhodl?

Chci studovat Boží slovo každý den – stále více, abych se mohl seznámit s Bohem, který mne miluje. Vždyt znát jej znamená mít věčný život.

Chcete být také v nebesích? Toužíte opravdově celou svou bytostí žít v blízkosti Boha třeba sedmnáct milionů let? A pak ještě čtyřicet trilionů? A potom snad dalších devadesát?

To je otázka, která nám má pomoci, abychom vystřízlivěli. Vždyt Bůh se na to dívá právě tak vážně jako my.

Proto vám poskytl úplnou svobodu v tom, jak na ni máte odpovědět. Nikdy vás nebude nutit – ať pro to, či pro ono. Ale mohu vám říci z vlastní zkušenosti, že dovolíte-li mu, aby vás jemně vedl až tam, kde se mu budete moci podívat tvář v tvář, budete toho, koho spatříte, milovat.

„Jak se mohu naučit – věřit v Ježíše?“ – možná se ptáte. Jakým způsobem se naučíte věřit a důvěřovat člověku? Tím, že se s ním seznámíte. Týmž způsobem se naučíte věřit i v Ježíše Krista – tak, že se čtením Bible dozvíte, jaký je.

Tato víra znamená ovšem víc než pouhé přitakání hlavou či intelektem. Znamená to dovolit Bohu, aby vám pomohl změnit celý váš pohled na svět, na životní styl, na váš přístup k životu. Proto, abyste jednoho dne poznali Ježíše, který bude přicházet, jako toho, kdo si přichází i pro vás.

Dodatek

Ze všech teorií o druhém příchodu získává v poslední době všude na světě největší popularitu teorie o tzv. „tajném vytržení“. Několik senzacechtivých publikací bylo napsáno autory, kteří věří této teorii, ale kteří se vůbec nesnaží dokázat ji z Bible.

Nelze zde probrat celou tematiku podrobně, ale podívejme se na ni alespoň v kostce:

Zanedlouho – v blízké budoucnosti – se Ježíš neviditelně vrátí na tuto planetu a vezme „spravedlivé“ k sobě. Bezbožní budou ponecháni na této zemi živí. Toto vychvácení bude počátkem sedmileté doby, kdy dojde k velkému pronásledování.

Záleží na tom, zda věřím ve „vychvácení“, nebo nezáleží?

Jestliže je tato teorie o tajném vytržení pravdivá, potom jsou na tom křesťané velice dobře. Nemusí totiž projít údobím, které se nazývá „dobou trápení“. Bezbožní ji budou muset prožít – a někteří z nich budou – podle této teorie – jako výsledek trápení „obrácení“.

Jestliže je ale teorie o tajném vytržení nepravdivá, křesťané tedy nebudou zachráněni vytržením, a budou muset jak oni, tak i nevěřící projít „dobou trápení“.

Proto velmi záleží na tom, co je pravda. Je-li učení o vytržení pravdivé, potom já i vy máme šanci druhého rozhodnutí pro spasení. Když naši drazí zmizí, podíváme se kolem sebe a řekneme si: „Aha! Je na čase, abych si dal do pořádku svůj duchovní život, abych mohl být také spasen.“

Pokud to ale není pravda (jinými slovy jestliže příchod Ježíše Krista bude viditelnou a slyšitelnou událostí), pak někteří z těch, kteří budou čekat na tajné vytržení jako na znamení proto, aby si konečně dali svůj život do pořádku, budou navždy ztraceni. Proto je tak důležité, jak se rozhodnete.

V celé Bibli neexistuje žádný text, kde by bylo napsáno, že se Ježíš vrátí pro své následovníky skrytě.

Text „den Páně přijde jako přichází zloděj“ je pravděpodobně statí, na kterou si asi vzpomenete. Když si ale pečlivě přečtete 2. list Petruv 3,10, pochopíte, že den Páně nemůže proběhnout v skrytosti. Zde se jedná o fakt, že zloděj není očekáván, nikoli o jakési utajení.

Další text – o dvou mužích na poli, z nichž jeden „bude vzat a druhý zanechán“ – vypadá, jako by podporoval teorii o tajném vytržení. Znovu je nutné, abychom si přečetli celou stať v Matoušově evangeliu 24,37–42. Příchod Pána Ježíše je připodobněn době Noeho. Je psáno, že to bude jako za dnů Noe. V té

době žila malá skupinka „spravedlivých“ a velká skupina „bezbožných“. Když přišla potopa, nebylo to nic skrytého. Spravedliví byli vzati do korábu a bezbožní ponecháni. Ti však nebyli ponecháni živí, ale zemřeli. „Takový bude i příchod Syna člověka.“ (verš 39)

Jak jsem již řekl, tato teorie je dosti komplikovaná, než abych se o ní zde mohl více rozepsat. Důležité však je, abyste si zapamatovali, že svůj názor si musíte utvářet sami na základě studia Bible, jenom tak jste si ho vytvořili čestně.

ADVENT

Naděje lidstva pro budoucnost

Napsal Maylan Schurch

Přeložila Magda Skrlová

Upravila redakce časopisu „Znamení doby“

Odpovědný redaktor Peter Polaško

V Edici Znamení doby vydal Advent–Orion s. r. o.

Vydání 1., Praha 1993

ISBN 80–7172–015–1